

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΕΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

ΣΧΟΙΝΑ ΓΕΩΡΓΙΑ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Β' ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΙΟΥΝΙΟΣ 2019

Η διπλωματική μου εργασία αποτελείται από μία σειρά ασπρόμαυρων έργων σε χαρτί, που ισορροπούν ανάμεσα σε μια γεωμετρική αφαίρεση, με επιρροές από την Ρώσικη Πρωτοπορία και σε μία φαινομενικά ψυχρή, καθαρή αρχιτεκτονική αντιμετώπιση του χώρου. Επιδιώκω έναν ενδιάμεσο χώρο μεταξύ της απόδοσης αποσπασματικών εικόνων του αστικού τοπίου και της οπτικής διατύπωσης που συνδέεται με το αρχιτεκτονικό και το μηχανολογικό σχέδιο. Αυτή η αμφισημία ανάμεσα σε μια λιτή αναπαράσταση, που αντλεί έμπνευση από το δομημένο αστικό περιβάλλον, και το αρχιτεκτονικό σχέδιο, δίνει το στίγμα των έργων της έκθεσης. Η αναδόμηση και ο σχολιασμός που αφορά τους κώδικες τόσο σε επίπεδο οπτικών ερεθισμάτων, όσο και σε επίπεδο κοινωνικών δομών και νοοτροπιών, είναι για μένα ζωτικής σημασίας.

Η δουλειά εκτείνεται και στη δημιουργία ρηχών ανάγλυφων σε χαρτόνι και βαθυτυπιών σε πετρωμένο ξύλο, όπου οι ιερογλυφικού χαρακτήρα ακολουθίες από σύμβολα και απλά σχέδια ισορροπούν με τη σειρά τους ανάμεσα σε έναν κώδικα και σε λιτές μορφοπλαστικές διατυπώσεις, όπως για παράδειγμα τα ανάγλυφα του Μόραλη στο ξενοδοχείο «Χίλτον» της Αθήνας. Η παράθεση και η οργάνωση των έργων σε ορθοκανονικό κάναβο, έχει αναφορά στο ιπποδάμειο σύστημα οργάνωσης των οικοδομικών τετραγώνων, που χαρακτηρίζει τις περισσότερες Ελληνικές πόλεις και όχι τυχαία. Πρόθεση μου είναι, όταν κανείς κοιτά τα έργα, να δημιουργείται η αίσθηση θέασης μιας πόλης από ψηλά και, ταυτόχρονα, η εντύπωση ότι αποτελούν παράθυρα ενός μοντέρνου κτηρίου. Κάθε τετράγωνο αποτελεί μέρος μιας ολότητας, ενώ λειτουργεί και ως αυτόνομο έργο, μια ιστορία, ένας κόσμος που εξελίσσεται.

Ο θεωρητικός de Certeau (1984), διαχωρίζει και επανανοηματοδοτεί τις έννοιες τόπος (place) και χώρος (space), με αναφορά στην εμπειρία που έχουν οι χρήστες του αστικού περιβάλλοντος, ως εξής: ‘τόπος’ είναι μια αυστηρά καθορισμένη δομή με προδιαγεγραμμένη χρήση, ενώ ‘χώρος’ είναι το πώς έχει βιωθεί, κατοικηθεί, χρησιμοποιηθεί ο εκάστοτε τόπος από τους πραγματικούς χρήστες του ‘space is a practiced place’ (χώρος είναι τόπος όπου έχει υπάρξει ανθρώπινη πράξη), και όπως υποστηρίζει ο Nick Kaye , ως τέτοιος εμπεριέχει το στοιχείο του απρόβλεπτου. Αντίστοιχα, οι όροι χώρος (space) και τόπος (place) μπορούν να αντιστοιχιστούν στο επίπεδο της γλώσσας με τους όρους “parole” και “langue” όπως τους εισήγαγε ο σημειολόγος Ferdinand de Saussure: ο όρος “langue” αναφέρεται στη γλώσσα ως αφηρημένο σύνολο κανόνων, το δεδομένο και δομημένο-προκαθορισμένο πλαίσιο της γλωσσικής επικοινωνίας, ενώ ο όρος “parole” περιγράφει τη ζωντανή χρήση της γλώσσας από τους χρήστες της, το πώς δηλαδή αλλάζουν και παραλλάσσονται τα πράγματα, όταν οι κανόνες της επικοινωνίας γίνονται αντικείμενο χρήσης, υποκειμενικής σημασιοδότησης και πραγματικής επαφής μεταξύ των ανθρώπων.

Οι υπαινικτικές αναφορές στα τετράγωνα και τα παράθυρα ως εισόδους σε προσωπικές εμπειρίες σε συνδυασμό με τα λιτά ανάγλυφα σύμβολα και την απέρριπτη γραφή, δημιουργούν ένα είδος κρυπτικού, προσωπικού κώδικα. Η εξερεύνηση με εικαστικά μέσα της εμπειρίας της συνδιαλλαγής με το αρχιτεκτονικό τοπίο των πόλεων, αφορά και την σχέση που έχω με τον ίδιο μου τον εαυτό· μια σχέση διαλεκτική μεταξύ της καλλιτεχνικής μου υπόστασης και της κοινωνικής μου θέσης ή, αλλιώς, της ανάγκης μου να διαχειριστώ τον ρόλο που μου αποδίδεται κοινωνικά και να δείξω το πώς αντιλαμβάνομαι τη σχέση με τον τόπο, τους καθορισμένους ρόλους και τρόπους επικοινωνίας.

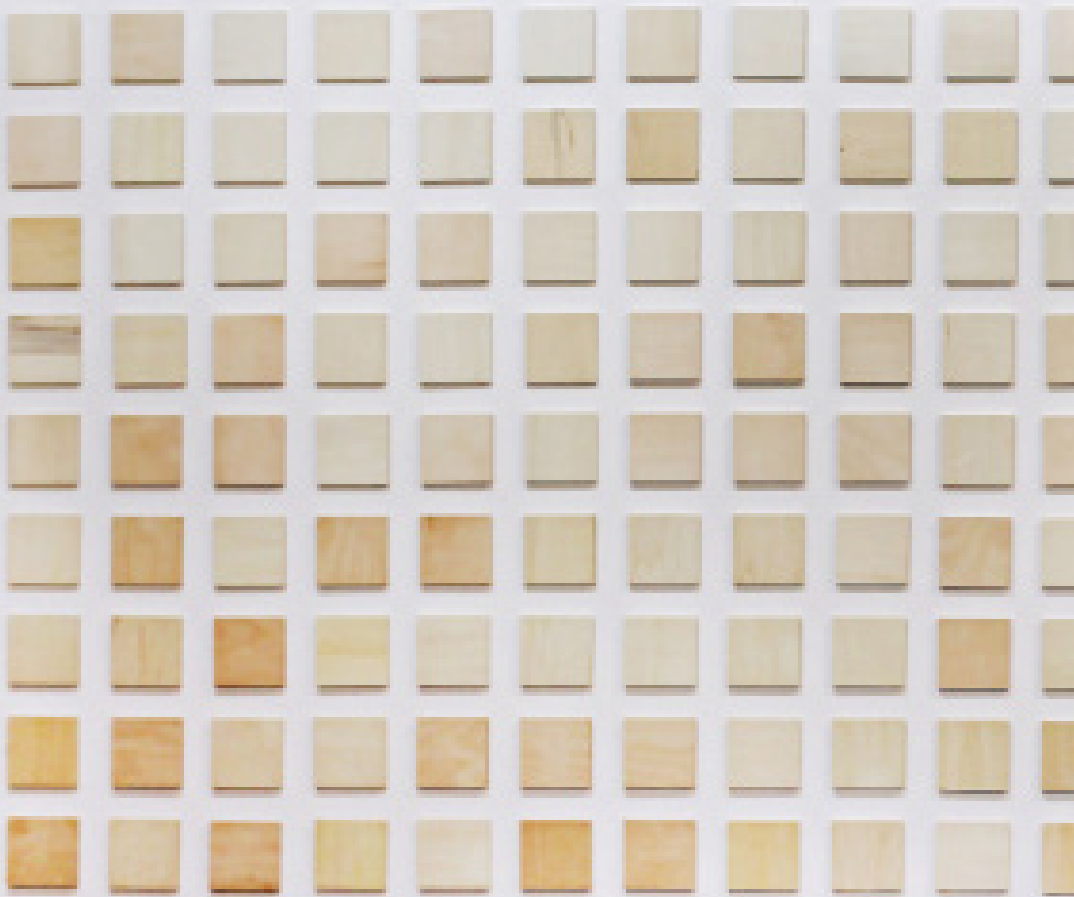
Παραπομπές:

de Certeau, M. (1984). *The Practice of Everyday Life*, Berkeley, California: University of California Press.

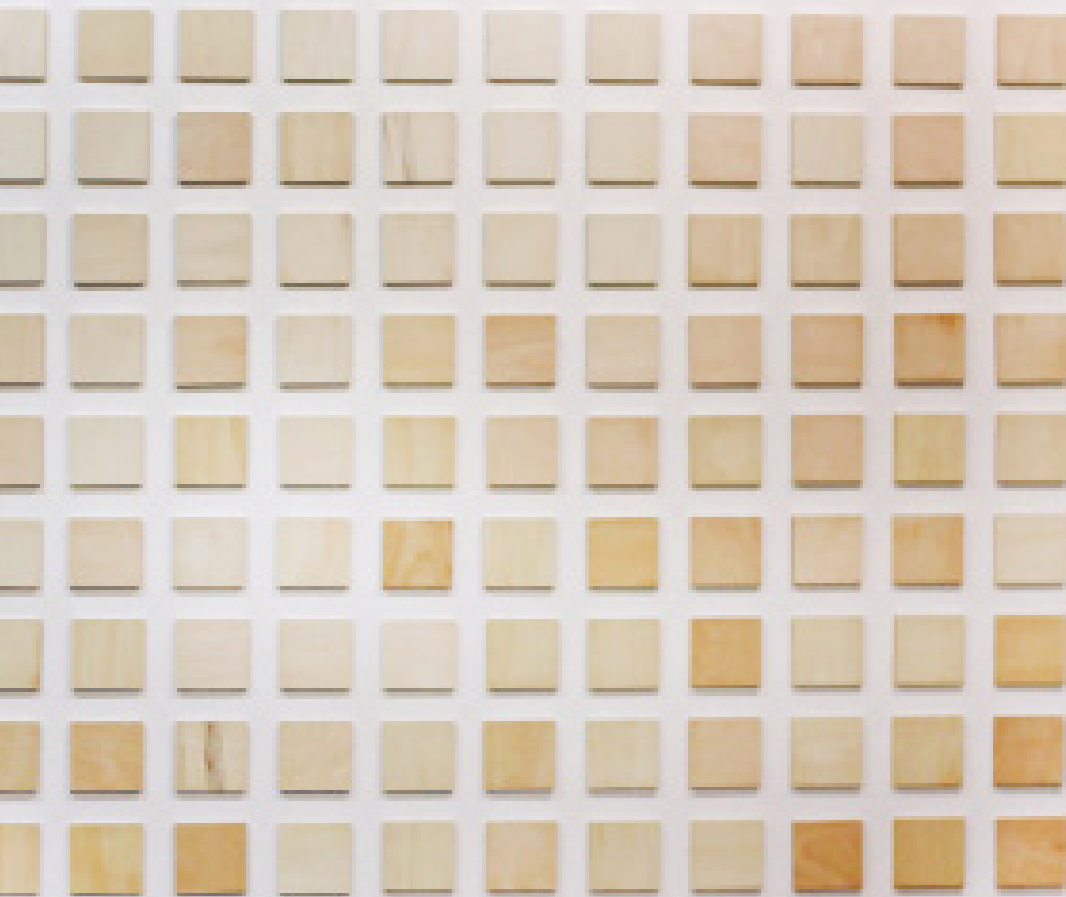
Kaye, N. (2000) *Site-Specific Art: Performance, Place and Documentation*, London: Routledge.

Λεπτομέρεια εγκατάστασης
“χωρίς τίτλο”,
2018-1019
10x10 εκ.

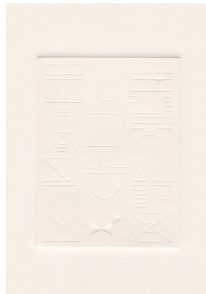
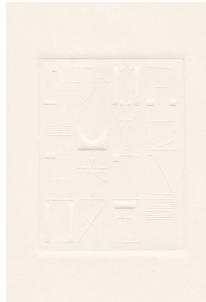

Χωρίς τίτλο, 2018-2019,
εγκατάσταση, βαθυτυπία σε
πετρεσμένο ξύλο,
διαστάσεις μεταβλητές

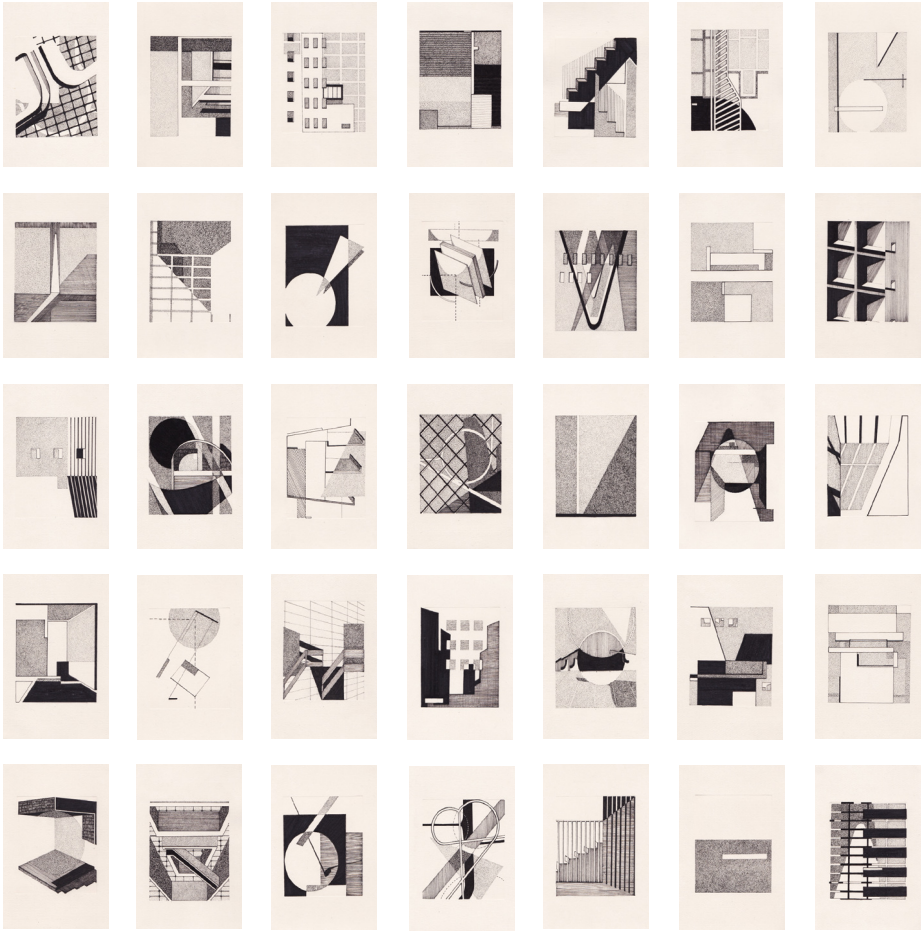
Λεπτομέρεια εγκατάστασης,
“χωρίς τίτλο 2”, 2019,
αναγλυφοτυπία σε χαρτί
19x25,5 εκ.

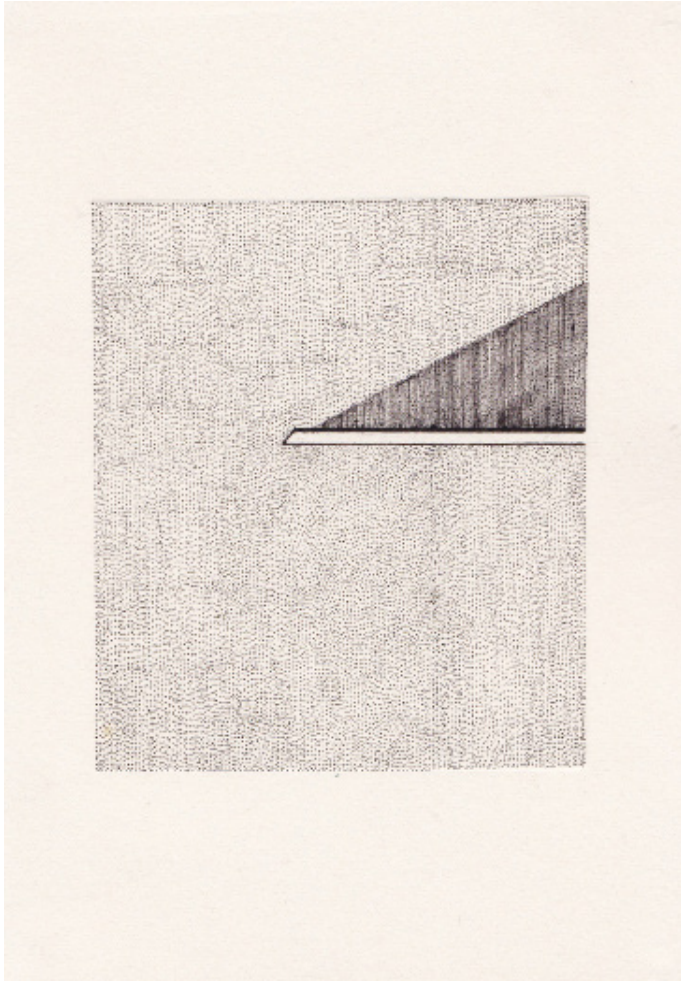
Λεπτομέρεια εγκατάστασης,
“χωρίς τίτλο 2”, 2019,
αναγλυφοτυπία σε χαρτί

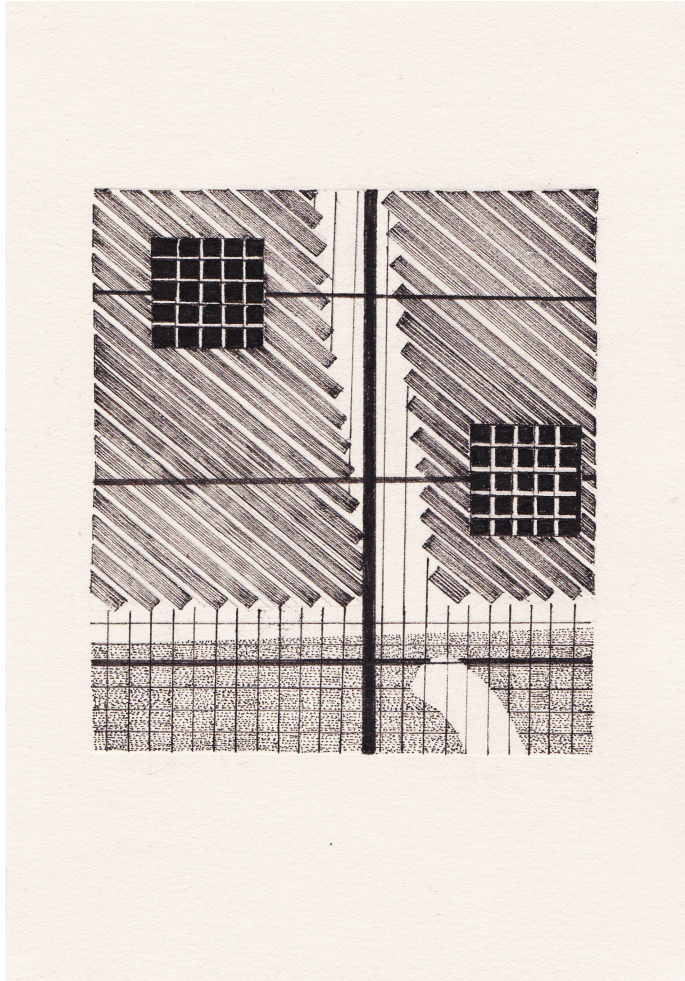
Λεπτομέρεια εγκατάστασης,
“χωρίς τίτλο 3”, 2018-2019,
πενάκι σε χαρτί,
18x13 εκ.

Χωρίς τίτλο 3, 2018-2019,
εγκατάσταση, πενάκι σε χαρτί,
διαστάσεις μεταβλητές

Λεπτομέρεια εγκατάστασης,
“χωρίς τίτλο 4”, 2018-2019,
πενάκι σε χαρτί,
18x13 εκ.

Λεπτομέρεια εγκατάστασης,
“χωρίς τίτλο 4”, 2018-2019,
πενάκι σε χαρτί,
18x13 εκ.

Σχοινά Γεωργία

Γεννήθηκε το 1996 στην Αλεξανδρούπολη

Εισήχθη το ακαδημαϊκό έτος 2014 στο Τμήμα Εικαστικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών της Σχολής Καλών Τεχνών του Α.Π.Θ. Είναι φοιτήτρια στο 2ο Εργαστήριο Ζωγραφικής με διδάσκοντες τους Γεώργιο Σκυλογιάννη, Στυλιανό Κουπέγκο, Βάλλυ Νομίδου, Σωτήρη Πανουσάκη, Χρήστο Βενέτη

Ομαδικές Εκθέσεις:

2018 “Miniatures” Myro Gallery, Θεσσαλονίκη

2018 “Point in Time” Komst Gallery & Workshop, Den Helder, Ολλανδία

2017 “Πανεπιστήμιο ΑΠΘ 90+ Χρόνια Λειτουργίας, 100+ Χρόνια Αρχιτεκτονικού Σχεδίου” Αρχαιολογικό Μουσείο, Θεσσαλονίκη

2017 “Moi Comme Nous” Γαλλικό Ινστιτούτο, Θεσσαλονίκη

2016 “Έκθεση Πρώτου Εργαστηρίου Ζωγραφικής ΑΠΘ” Γαλλικό Ινστιτούτο, Θεσσαλονίκη